

של עצמו. ועד הסוף לא ברור מיהואמי. חוץ מזה — הכל מקצועי, הצילומים, ה' מישהק, הבימוי.

נהדר

עד איום

הגנבים באים, הגנבים באים (אסתר, תל-אביב; איטליה) למפיקי-סרטים יש דמיון כמו של האיש שהמציא לפתוח את הקיוסק מול הקיוסק הקיים. הם ראו את הילומים קורצים בריו, והחליטו לתת ליהלומים הזדמנות לקרוץ שוב.

ליתר ביטחון, לקחו את אדוארד ג'י רובינ' סון, למלא תפקיד של פרופסור המומחה לתכנון מעשי-פשע, הואיל ובריו כבר עשה זאת בהצלחה. את הסרט מחזיק ויטוריו דה-סיקה, המג' למ דמות נהדרת של נסיר-פשע ותיק, הרר' צה להוכיח לצעירים שעדיין כוחו במתניו. לא נספר את העלילה, ולא נספר שרוברט ואגנר חוסף את דה-סיקה תמורת כופר, ו' כאשר מחברר שלנגסטר הקשיש אין פרז' טה בכיסו, הוא מתכנן שוד כדי לשלם את סכום הכופר.

יש בסרט דיאלוג נחמד ומצחיק, ויש מצבים נחמדים מאוד של פושעים שלומי-א' לים. אבל מה שנורא שם זה רחל ולטש, ומה שאיום זה רוברט ואגנר. אם מתעלמים מהם כראי בהחלט לראות את הסרט.

כוכבים

תפקיד חייה

במשך שנים הופיעה ברכה נאמן על במוח הארץ עם קומבינון לעורה, עם מחשופים גדולים למעלה ולמטה, ואחר-כך, כשהיא ירדה מן הבמה לרחוב, כולם הסתכלו יותר אל המחשופים שלה מאשר אל הלב ש' מאחוריהם.

"הייתי אומללה", היא מספרת, "אנשים התייחסו אלי כמו ששיחקתי. ברחתי לחוץ-לארץ לשנה. הייתי מקבלת מיגרנות נור' איות. לתקופות ארוכות. היו לי מחלות פסיכולוגיות. לא אהבתי מה שאני עושה. הייתי אומרת לפעמים: 'ראו, אני לא כמו בסרטים שלי, תסתכלו עלי כמו בחיים.' אבל זה לא עזר. אנשים התרגלו לחפש אצלה את הקומבינון ולא את השכל, וכש' ליטפו את ראשה, והביטו על עיניה, זה לא היה כדי למצוא מה נמצא מתחתם.

הנשים הרעות. עד שהיא קיבלה את תפקיד אשתו של הנרי בהצגה בקס. ואז התברר שהיא שחקנית מוכשרת מאוד, ו' שהיא יכולה להיות גם אשה נשואה, רעת' לב, ובלתי-סימפטית.

ואז הגיעה סידרת תפקידים של נשים רעות. היא שיחקה באופן מעולה תפקיד של גרושה באיריס, והיא משחקת עכשיו תפקיד של אשה רעה במרגו שלי, סרטו של מנחם גולן, המוסרט בימים אלה. עכשיו העולם מסתכל עליה בעיניים אחר-רות. מגלים שלא הקומבינון זה מה שחשוב אצלה, אלא האישיות הרוחה. "הבעייה שלי היא — שאני יותר מדי פרובוקטיבית, אני כל רגע מתנהגת. אני שונה מהם בעצם מהותי. לא כליך הרבה אנשים אוהבים את זה."

כשהבירו אותה מצד הקומבינון שלה, לא הבינו אותה. "היו מסתכלים עלי ככה. הייתי אומרת למישהו דבר שהוא לא מבין והיה מסתכל עלי כמו על מטומטמת." עכשיו, כשמכירים אותה מצד האופי, שוב לא מבינים אותה: "הם לא תופסים שאנשים מתפתחים. אנשים הולכים הלאה. הם לא מסתכלים. הם לא רואים. ואני שואלת: למה הם לא רואים?"

לא נותנים לחיות. היא, בכל-אופן, מצויה, משתללת להראות: "היום, כשאני רצינית, אני צריכה המש פעמים לחשוב איך אני מתנהגת בציבור. איך-על-פי שזה בין חברים. מה אני אומרת. איך אני מתלבט' ש. עם מי אני מדברת. לאן אני הולכת." אבל זה לא עוזר. כל אחד עסוק יותר מדי במה שהשני עושה. "לא נותנים לאחרים לחיות איך שהם רוצים."

אילו היו נותנים רצונם פעם תפקיד כמו פטוליה, אשה יפה, מעניינת, שעושה מה שהיא רוצה, היא הייתה יכולה לחיות אותו ללא פחד. ומי שראה אותה על הבמה ועל הבד, יודע שהיא גם תשחק אותו טוב.

רחל ולטש ב"הגנבים" איומה אמיתית

היקרים הללו ארצה, עד שלא יובטח להם ביטוח מלא נגד נזקי-מלחמה. אבל בארץ אין חברת-ביטוח ממשלתית, וחברות-הביטוח הפרטיות מסרבות לסכן את עצמן בסכומים כליך גבוהים. המפיקים לוחצים עתה על הממשלה ש' תשתתף באופן חלקי בביטוח הסרט.

סרטים

סוכן כפול

של עצמו

הנשרים פשטו עם שהר (1970), תל-אביב; אנגליה). עד חצי הסרט אין מבינים מה שקורה בו. יודעים שהגנרל נפל מהמטוס שלו לפני הפלישה לנורמנדיה, ב' מלחמת-העולם השנייה. אבל לא יודעים הדיוק אם הוא גנרל, או שהוא שחקן הממלא זפקיד של גנרל.

יודעים שריצ'ארד בארטון מארגן חבורה של חיילים, להציל את אותו גנרל-שלא נרד-אם-הוא-גנרל-אירל. אבל לא ברור אם הוא רק סוכן-כפול, ולא ברור בכלל איך כנסת מרי יור לכל העסק. כל אחד הוא גם הוא וגם הסוכן-הכפול

הנאמנות חשובה מהנפיון לגבר הישראלי

האשה הישראלית נקיה יותר כשמחזרים אחריה

19 אחוז מהנשים מאמינות: הנפיון טוודר לג'ין

הנשים הישראליות סבורות לעומת זאת כי הגרמניות הן הנקיות ביותר, כשאחריהן צועדות לפי הסדר בנות האומות הבאות: הישראליות, האמריקאיות, האנגליות, הצרפ' תיות והערביות.

ניכר שבבחירה זו הושפעו המשתתפים במחקר גם מדיעות פוליטיות. אחרת אין להסביר את אחדות הדיעות של הגברים והנשים גם יחד שהצרפתים והערבים הם פחות נקיים. אין ספק שמרבית המשיבים, למשל, לא ראו אף פעם עוביה עירונית מקרוב כדי לשפוט על מידת נקינות.

כמה

פעמים

אמבטיה?

אם יש כיסוי לביטחונם העצמי של הישראלים כי הם נקיים מבני עמים אחרים?

ניתן לבדוק זאת בהשוואה למישאל דור' מה שערך לא מכבר עלידי מערכת ה' שבועון הגרמני הנפוץ שטרן.

הגרמנים היו גם הם משוכנעים כי הם נקיים יותר, לפי הסדר, מההולנדים, האנג' לים, הסקנדינביים, השווייצרים, הצרפתים, האיטלקים ועמי המזרח (כולל ישראל).

אבל 55% מהמשתתפים במישאל הגרמני טענו כי די לעשות אמבטיה רק פעם אחת בשבוע. דעתם של הישראלים בנושא זה:

55% מהנשים הישראליות סבורות כי אשה ישראלית צריכה לרחוץ באמבטיה פעם ביום. 27% מהנשים מאמינות כי צריך לעשות אמבטיה רק פעם בשבוע. 17% נוספות הן בעד אמבטיה פעם ב' יומיים. רק 1% מהנשים טען כי בקיץ יש לעשות אמבטיה בכל יום ואילו בחורף די באמבטיה פעמיים בשבוע.

33% מהגברים הישראלים מחזיקים בדעה כי יש לעשות אמבטיה בכל יום. ב' קיץ ובחורף. 28% הם בעד אמבטיה כל יום בקיץ, אבל בחורף הם מוכנים להסתפק

פלונפסקי

באמבטיה פעמיים בשבוע. 31% סבורים כי די באמבטיה אחת לשבוע. 8% מסתפקים באמבטיה אחת לשבועיים.

המצב הוא הרבה יותר טוב כשמדובר במקלחות.

81% מהגברים הישראלים הם בעד מקל' חת אחת ליום. 8% בעד מקלחת אחת ל' שבוע, ו' 11% בעד מקלחת פעם ביומיים. לעומת זאת מאמינות 92% מהנשים הישרא' ליות כי רצוי לעשות מקלחת אחת ליום.

דעתם של מומחי ההיגיינה בנושא זה: יש לעשות מקלחת אחת ליום ואמבטיה אחת לשלושה ימים.

מתי

להחליף

הזיה?

עניינים מסתובבים יותר כשמג' לים לענייני נקיון שאינם קשורים דוקא לרחיצה.

34% מהנשים שהשתתפו במישאל היו בדעה שנעליים צריך להחליף רק כשהן מתקלקלות, ורק 27% היו בעד החלפת זוג נעליים בכל יום.

16% מהנשים הישראליות טענו כי הם סבורות שניתן להסתיר בעזרת איפור פני מים בנקיון ו' 31% היו בדעה שניתן ל' שות זאת רק לפעמים, שאר 53% יודעו כי

תכונה החשובה ביותר שמחפש הגבר הישראלי אצל אשתו היא הנאמ' נות. זוהי גם דעתן של מרבית הנשים ב' ישראל. הן סבורות כי התכונה החשובה ביותר באשה האידיאלית היא הנאמנות.

התכונה החשובה השנייה, לדעת הנשים והגברים גם יחד, היא יכולתה של האשה הישראלית להיות אם טובה. רק לאחר הכונה זו צועדת במקום השלישי בחשיבו' תה החכמה — שהנשים והגברים בישראל כאחד דרגו אותה המקום השלישי.

לעומת זאת נחקלים הגברים והנשים באשר לחשיבותה של התכונה הרביעית. נשות ישראל סבורות כי נקיון האשה היא התכונה הרצויה הרביעית שלה. הגברים

ילין

עשירי

מעדיפים שהישראלית תהיה קודם כל חרו' צה ורק אחר-כך נקיה.

אלה הן חלק מהמסקנות הבולטות ממחקר שנערך בשבוע האחרון בישראל, שנועד לעקוב אחרי הרגלי הנקיון של האשה ה' ישראלית.

הישראלים

הנקיים ביותר

אשה ישראלית, ובמיקרה זה מדובר אך ורק באשה העירונית, מוצי' אה חלק ניכר למדי מתקציבה להופעתה החיצונית. היא מבלה שעות במספרות ובי' מכוני-יופי, דואגת להתלבש לפי צויה-אופ' נה האחרונים.

אך האם היא ממלאת אחרי התנאי ה' ראשוני של היופי, הנקיון?

כדי להשיב על שאלה זו נערך מחקר סטטיסטי ביזמת מערכת העולם הזה. הש' תתפו בו עשרות גברים ונשים בתל-אביב. כל אחד מהם נדרש להשיב על 20 שאלות ככתב, כשגברים נוסחו שאלות אחרות מאשר לנשים.

באמצעות מחקר זה אי-אפשר אומנם ל' מוד בוודאות על הרגלי הנקיון של האשה הישראלית, אולם אפשר ללמוד ממנו לפי' חות דבר אחד: מרבית המשתתפים במחקר ידעו את הכללים והנהוגים של ההיגיינה המודרנית. אם אומנם הם מבצעים אותם — זו שאלה אחרת.

העיר בה מתגוררים האזרחים שהשתתפו במחקר, תל-אביב, נחשבת לעיר מלוכלכת. אבל עובדה זו לא הפריעה למרבית הנשא' אלה להשיב על השאלות.

רותי

רבינ

ליים לראות בישראלים את אחד העמים ה' נקיים ביותר שהם מכירים. כל הנשאלים התבקשו לדרג, לפי סדר העדיפות בנקיון, את בני העמים הבאים: ישראלים, גרמנים, אמריקאים, צרפתים, אנגלים וערבים. וכך הם דרגו אותם:

הגברים הישראלים סבורים כי הישראלים הם הנקיים ביותר ואילו אחרים צועדים לפי סדר זה: הגרמנים, האנגלים, האמריק' אים, הצרפתים והערבים.